

gældende Overtrædelse. Manden sad med Kone og 5 Børn. Han blev nu fradømt Køretøjet. Jeg vilde gerne i dette Tilfælde dispensere, og det lykkedes mig ogsaa efter nogen Tid at ordne Sagen, idet der forelaa undskyldende Momenter for den paagældende.

En Dispensationsbestemmelse er i hvert Tilfælde nødvendig, hvis man vil fastholde, at Køretøjet skal fratages for bestandig. En saadan findes ikke i Ændringsforslagene, men behøves heller ikke paa Grund af den heldige Form, Udvalgets Forslag har. Jeg hævder, at dette Forslag maa forstaaes og vil blive forstaaet saaledes, at Domstolene skal fradømme den vedkommende Tilfældes for bestandig eller for en bestemt Tid, ikke under 6 Maanedere. Det vilde gøre mig meget ondt, om Udvalget vil ændre det af det selv stillede Ændringsforslag, men sker det, maa man i alt Fald tillægge Justitsministeren en Dispensationsret, og det, synes jeg, er urigtigt.

N. P. Nielsen : Jeg vil til det sidste sige, at Udvalget havde stillet et ganske andet Forslag, hvor det ganske bestemt var fastslaaet, at Køretøjet skulde fratages vedkommende, naar det havde vist sig, at han havde været beruset. Justitsministeren bad i Udvalget om at faa denne Bestemmelse flyttet til den ommeldte Paragraf. Det var efter Forhandlingerne i Udvalget og vore udtrykkelige Aftaler og Erklæringer netop det, der var tilsigtet, at en beruset Person, der kørte et Automobil, i alle Tilfælde skulde miste sin Køretøjsbevilling. Man var saa inde paa at ville give Justitsministeren en Dispensationsret i de Tilfælde, hvor der kunde være særlig Grund dertil. Dette, vil jeg hævde, har været Udvalgets Mening, jeg tror ikke, at det har været Udvalgets Mening at gaa med til noget andet. — Maa jeg for øvrigt sige med Hensyn til en Bemærkning, som den højtærede Justitsminister fremkom med, at selv om der i Automobilloven — og vel ogsaa i andre Love — er mange Bestemmelser, som det er vanskeligt at skaffe overholdt — og det er vi enige om, at der er nogle af de der foreslaaede Bestemmelser, som det kan være vanskeligt for Politimyndighederne at skaffe overholdt —, saa lyder det ikke godt, naar Landets Justitsminister her siger, at man maa se igennem Fingre o. s. v. Jeg synes, det er en uheldig Udtalelse.

Ulrich: Det er fuldstændig rigtigt, som det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen gjorde opmærksom paa, at vi paa dette

Punkt har haft forskellige Forslag fremme, og at Bestemmelsen i sidste Omgang blev ændret paa Foranledning af den højtærede Justitsminister. Hvis Bestemmelsen, saaledes som den nu er affattet, kan fortolkes paa den af Ministeren angivne Maade, har den højtærede Justitsminister sikkert trukket det længste Straa, medens vi indenfor Udvalget troede, det var os, som havde trukket det længste Straa, idet vi mente at være blevet fri for Dispensationen. I første Omgang var vi paa Ministerens Foranledning gaaet med til en Dispensationsret efter 2 Aars Forløb; men den mente vi var bortfaldet, naar Bestemmelsen kom ind her. Nu viser det sig altsaa, at Ministeren fortolker Bestemmelsen paa en anden Maade. Det er derfor meget godt, Spørgsmaalet er kommet frem; thi Udvalget vil sikkert nu stille Ændringsforslag til tredje Behandling gaaende ud paa at slette Ordet „Saadan“, saaledes at der kommer til at staa: „Frakendelsen af Retten til at være eller blive Fører skal ske, naar Føreren“ o. s. v. Der maa saa, som vi en Gang har lovet den højtærede Justitsminister, tilføjes en Slutningsbestemmelse om, at Justitsministeriet efter 2 Aars Forløb kan give Dispensation.

Justitsministeren (Rytter): Nu forstaaar jeg slet ikke det ærede Medlem Hr. Ulrich, naar han siger, at han troede, han havde trukket det længste Straa ved, at Dispensationen bortfaldt. Var det ikke saaledes? (Ulrich: Jo.) Ja, saa forstaaar jeg det ikke. Man har dog anset det for rigtigt at give Justitsministeren en Dispensationsret i givet Tilfælde, og man har i Bemærkningerne trøstet mig med at ville give mig den; men i Ændringsforslaget giver man mig den ikke. Jeg er lidt i Vilderede.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Niensens Betragtning kan jeg fuldt ud billige, og derfor er det ogsaa, jeg kæmper for, at vi ikke skal vedtage en Bestemmelse, hvorefter en Chauffør ikke maa drikke en Bajer paa Raadhuspladsen, en Bestemmelse, som Folk i al Almindelighed ikke kan forstaa. Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen ved godt, at jeg er af den Anskuelse, at naar man har en Lov, skal den holdes — man maa gøre alt muligt for, at Lovene holdes —, men det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen opfattede mig vist saaledes, at jeg skulde have sagt, at jeg ikke vilde se det, hvorimod jeg sagde, at jeg saa vidt muligt vilde undgaa at se det. Den Regel, man vil indføre her, er daarlig, og jeg fraraader at vedtage den, thi jeg synes, man stiller Politiet i en Stilling, som Lovgivningsmagten ikke kan ønske at stille